

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] per baptismum conferantur homini gratiæ & virtutes? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

ralis. Gehennalem prorsus delevit Christus, ut eam non sentiant baptizati, & vere pœnitentes. Tempore verò nondum penitus tulit: manet enim famæ, fatis, & mors, & huiusmodi. Sed regnum & dominium eius deiecit, ut scilicet hoc homo non timeat: & tandem in nouissimo eamdem penitus exterminebit.

Ad tertium dicendum, quod (sicut in 2. parte di-
ctum est*) peccatum originale hoc modo proce-
dit, quod primo persona infecit naturam, postmodum
vero natura infecit personam. Christus verò conuer-
so ordine prius reparat id quod persona est, & post-
modum simul in omnibus reparabit id quod natu-
ra est. Et ideo culpam originalis peccati, & etiam
penam carentia visionis diuinæ, quæ respiciunt per-
sonam, statim per baptismum tollit ab homine. Sed
penalitates præsentis vitæ (sicut mors, famæ, fatis,
& alia huiusmodi) respiciunt naturam, ex cuius
principijs causantur, prout est destituta originali
iustitia. Et ideo isti defectus non tollentur, nisi
in ultima reparatione naturæ, per resurrectionem
gloriosam.

ARTIC. IV.

*Vtrum per baptismum conferantur homini gratia
& virtutes?*

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod per ba-
ptismum non conferantur homini gratia & vir-
tutes. Quia sicut supra dictum est*, sacramenta no-
uae legis efficiunt quod figurant. Sed per ablutionem
baptismi significatur emundatio animæ à culpa, non
autem informatio animæ per gratiam, & virtutes. Vi-
detur igitur, quod per baptismum non conferantur
homini gratia, & virtutes.

P 2 Præterea, Illud quod iam aliquis adeptus
est, non indiget iterum suscipere. Sed aliqui ac-
cedunt ad baptismum, iam habentes gratiam & vir-
tutes: sicut Act. 10. legitur, Vir quidam erat in Cæsa-
rea, nomine Cornelius, Centurio cohortis, quæ dici-

M 3 tur

1. 2. q. 8ij.

ar. 1.

399

Inf. q. 71.

art. 3. co.

c. 4. di. 3

ar. 1. q. 3

c. & q. 3.

ar. 1. q. 2.

ad 2. &

di. 4. q. 2.

ar. 2. q. 2.

& d. 9.

ar. 1. q. 2.

cor & d.

18. q. 1.

a. 3. q. 1.

cor.

* q. 60. 4.

2. & 62.

a. . et q.

præ. a. 2.

tur Italica, religiosus & timens Deum: qui tamen potest a Petro baptizatus est. Non ergo per baptismum conferuntur gratia & virtutes.

¶ 3 Præterea, Virtus est habitus, ad cuius rationem pertinet, quod sit qualitas difficile mobilis, per quam aliquis faciliter & delectabiliter operatur. Sed post baptismum remanet in hominibus pronitas ad malum, per quod tollitur virtus, & consequitur difficultatem quis ad bonum: quod est actus virtutis. Ergo per baptismum non consequitur homo gratiam & virtutes.

SED contra est, quod ad Titum 3. dicit Apostolus, Saluos nos fecit per lauacrum regenerationis, (idest per baptismum) & renouationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde, id est, ad remissionem peccatorum & copiam virtutum: ut gl. * ibi exponit. Sic ergo in baptismino datur gratia Spiritus sancti, & copia virtutum.

RESPONDEO dicendum, quod (sicut Augus. dicit in lib. * de baptismo parviorum) ad hoc baptismus valet, ut baptizati Christo incorporentur, ut membra eius. A capite autem Christo, in omnia membra eius, gratia & virtutis plenitudo deriuatur, secundum illud Ioan. 1. De plenitudine eius nos omnes acceperimus. Vnde manifestum est, quod per baptismum aliquis consequitur gratiam, & virtutes.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut aqua baptismi per suam ablutionem significat emundationem culpæ, & per suum refrigerium significat liberationem a pena: ita per naturalem claritatem significat splendorem gratiae, & virtutum.

Ad secundum dicendum, quod sicut dictum est *, remissionem peccatorum aliquis consequitur ante baptismum, secundum quod habet baptismum in voto vel explicitè, vel implicitè: & tamen cum realiter suscipit baptismum, sic plenior remissio quantum ad liberationem a tota pena. Ita etiam ante baptismum Cornelius, & alij similes consequuntur gra-

tianum,

q. 68. n. 2

gl. interl.
ibid.l. i. c. 26. à
me. 10. 7.

tiam, & virtutes, per fidem Christi, & desiderium baptismi implicitè, vel explicitè; postmodum tamen in baptismo maiorem copiam gratiæ, & virtutum consequuntur. Vnde super illud Psal. 22. Super aquas refectionis educavit me, dicit glossa.* Per augmentum virtutis, & bonæ operationis educavit in baptismo.

Ad tertium dicendum, quod difficultas ad bonum, & pronitas ad malum, inueniuntur in baptizatis, non propter defectum habitus virtutum: sed propter concupiscentiam, quæ non tollitur in baptismo. Sicut tamen per baptismum diminuitur concupiscentia, ut non dominetur: ira etiam diminuitur virtus dictorum*, ne homo ab his supereret. *in ista sa
lut.*

ARTIC. V.

*P*trum conuenienter attribuantur baptismo quidam actus virtutum?

400

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quod inconvenienter attribuantur baptismo pro effectibus quidam actus virtutum, scilicet incorporatio ad Christum, illuminatio, & secundatio. Non enim baptismus datur adulto, nisi fidei, secundum illud *Mar. vit.* Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit. Sed per fidem aliquis incorporatur Christo, secundum illud *Ephes. 3.* Habitare Christum per fidem in cordibus vestris. Ergo nullus baptizatur, nisi iam Christo incorporatus. Non ergo est effectus baptimi, incorporari Christo.

¶ 2 Præterea, Illuminatio sit per doctrinam, secundum illud *Ephes. 3.* Mihi omnium sanctorum minimum data est gratia hæc, illuminare omnes, &c. Sed doctrina præcedit baptismum in catechismo. Non ergo est effectus baptimi.

SED contra est, quod August. dicit in lib. de M 4 Ba

*li. i. c. 26,
a me. 6. 7.*

*Exgl. in
terl. collis.
gitur ibi.*